

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 018830 23 K
Bihać, 28.11.2023. godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj 01 0 K 018830 24 Kž
od 21.05.2024. godine uvažena žalba Kantonalnog tužilaštva,
ukinuta prvostepena presuda i predmet vraćena na ponovno
suđenje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljanom od sudija Alibabić Osmana, predsjednik vijeća, sudija Rekić Midžić Edite i Kudić Rusmire, članovi vijeća sa zapisničarom Dulić Azrom, u krivičnom predmetu protiv optuženog Keserović Izeta sin H. iz V. K., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 24.11.2023.godine u prisutnosti Kantonalnog tužioca Cerić Mrenica Ornele, optuženog Keserović Izeta i njegovog branioca advokata Pozderac Zlatka, donio je i dana 28.11.2023.godine u prisutnosti optuženog Keserović Izeta i njegov branioca advokata Pozderac Zlatka a u odsutnosti uredno obaviještene kantonalne tužiteljice, objavio:

P R E S U D U

Optuženi Keserović Izet zvani "Izo", sin H. i majke A., rođen 01.02.1960. godine u mjestu P., općina V. K., sa prijavljenim mjestom prebivališta u mjestu P. ..., općina V. K., trenutno boravi na adresi ...., JMB: ..., oženjen, otac ... punoljetne djece, ..., državljanin ... i ..., srednjeg imovnog stanja sa mjesečnim primanjima od ..., vojsku služio 1979. godine u SFRJ, ranije neosuđivan, nalazi se na slobodi;

Na osnovu odredaba čl. 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine:

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

DA JE:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika vojske V korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: AR BiH) s jedne i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna (u daljem tekstu: NO APZB) s druge strane, u svojstvu komandanta 2. bataljona pri 1. brigadi NO APZB postupao suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, na način da je:

Krajem mjeseca jula 1995. godine u mjestu Š., općina V. K., nakon što su prethodno oštećenog E. K. pripadnici NO APZB iz njegove porodične kuće odveli u zgradu mjesne zajednice u naprijed navedenom mjestu gdje se nalazila komanda NO APZB i tu ga predali

osumnjičenom Keserović Izetu koji je u prisustvu još jednog NN vojnika pristupio ispitivanju oštećenog E. K. tako što mu je najprije naredio da sjedne na stolicu, te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega su ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima, a od čega je oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što je rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja, nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade, a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D..

Dakle, da je, kršeći pravila međunarodnog humanitarnog prava, za vrijeme rata i oružanog sukoba u BiH nečovječno postupao prema civilu, vršeći psihičko i fizičko zlostavljanje, te nanoseći mu velike fizičke i psihičke patnje.

Čime bi: počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona.

Temeljem člana 212. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni E. K. sa postavljenim imovinsko pravnim zahtjevom, upućuje se na parnični postupak.

Temeljem čl. 203. st. 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać je protiv optuženog Keserović Izeta podnijelo optužnicu broj: T01 0KTRZ 0034788 23 2 od 28.04.2023. godine kojom mu je stavilo na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona koje je činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Optužnica je potvrđena 16.05.2023.godine a nakon toga je održano ročište o izjašnjenju o krivnji na kojem se optuženi izjasnio da nije kriv pa je predmet dostavljen krivičnom vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

Oštećeni E. K. je na glavnom pretresu stavio prijedlog za ostvarivanje imovinsko pravnog zahtjeva navodeći da traži da mu optuženi nadoknadi štetu za pretrpljene fizičke i psihičke bolove ali isti zahtjev nije specificirao.

Optuženi Keserović Izet u toku postupka nije iznosio odbranu nego je na glavnom pretresu održanom 17.11.2023.godine dao iskaz u svojstvu svjedoka. U svom iskazu datom u svojstvu svjedoka optuženi poriče izvršenje krivičnog djela za koje se tereti. Navodi da je završio vazduhoplovnu tehničku vojnu školu u R. u periodu 75-79 godina a nakon završetka vojne škole

raspoređen je na službu u JNA u vojnoj pošti 8868 u P. 1 R H. 2 gdje je radio do početka rata. P. 1 je napustio 1991.godine i prešao raditi na aerodromu u U. R. H. 2 koji je bio alternativni aerodrom JNA za aerodrom B.. Na aerodromu u U. je radio do maja mjeseca sve dok JNA nije napustila teritoriju H. 2. U komandi JNA u B. mu je nuđeno da ide raditi u B. L. ali to nije prihvatio pa se vratio kuću u V. K. pošto su mu supruga i djeca bili u V. K. a to je bilo 10. maja 1992. godine poslije napada na B. K.. U periodu od 1994. do 1995.godine nakon povratka iz izbjeglištva bio je komandant II bataljona u jedinicama Narodne odbrane vojske Zapadne Bosne a komanda je bila u L. kući iza starog grada u V. K.. Komanda se premještala zavisno od toga kako su pomjerane linije odbrane tako da je jedno vrijeme komanda bila u kući doktora DŽ. u naselju B. 1 V. K. a zadnja komanda bila u kući čovjeka koji je poginuo u V. K. ali mu ne zna ime a ista kuća u kojoj je komanda bila smještena nalazila se kod Doma u M. K.. Ističe da oštećenog E. K. nikad u životu nije vidio a ni prezime istog mu nije poznato tako da je istog upoznao u ovom postupku i da mu je u SAD, u dokumentu koji mu je prvi dostavljen navedeno pogrešno prezime „E.“ te da se on raspitivao za to lice ali niko mu nije mogao dati podatke o tome. Međutim, kasnije je dobio rješenje od suda kad je odbijen prvi pokušaj da se protiv njega podigne optužnica. Konačno je saznao da se oštećeni zove E. K. na prvom glavnom pretresu kad ga je supruga dovela. Pošto je čuo da ga je dovela žena i da je nemoćan, smatrao je da je on čovjek na štakama a potom je saznao da on nije invalid. Iskazuje da nikad zatvor nije bio smješten u D. u drugom poluvremenu autonomije i da je moguće da svjedoci brkaju D. i N. jer je zatvor bio u N. i da je neistina da je oštećeni bio u zatvoru u D.. Navodi da nije tačan iskaz oštećenog E. K. da je optuženi nosio činove u vojsci Autonomna pokrajina Zapadna Bosna (u daljem tekstu APZB) jer starješine u ovoj vojsci nisu nosili nikakve činove na vojnoj uniformi nego su osobe iz komandnog kadra imali zvanje komandir čete, komandant bataljona, komandir odjeljenja a nisu nosili nikakve činove. Iskazuje da je netačna izjava E. K. u kojoj navodi da je on prije rata kao oficir vojske JNA komandovao rezervnim sastavom u V. K. u kojem sastavu se na vježbama nalazio i E. K. i da je to nemoguće jer je on prije rata bio u aktivnoj službi u JNA u vojnoj pošti u P. 1 a na početku rata jedno vrijeme 1992. godine je bio angažovan u Prvoj V. K. brigadi prvom bataljonu 5 Korpusa Armije BiH a kasnije je stupio u jedinice APZB. Iskazuje da nikad nije bio u naselju Š. 1 kako to oštećeni tvrdi i da mu je to je nepoznat teren a kroz Š. je prošao kad je formirana prva V. K. brigada prvi bataljon 5 Korpusa Armije BiH 1992.godine kad je mobilisan i imao okupljanje na Š. V. i to je prvi i zadnji put u životu da je tim prostorom prošao. Ponovio je da je komanda drugog bataljona bila u M. K. i to je zadnje mjesto gdje se komanda nalazila pri pomjeranju kad je uzeta V. G. do predjela K. područje V., V. K. pred pad autonomije a prethodno je njegova jedinica držala liniju od D. 1 do B. K. 1. Na pitanje kantonalne tužiteljice optuženi je odgovorio da se naselje M. nalazi iza leđa od B. K. 1 a B. K. 1 je iznad M. i da je krajem jula 1995. godine pomjerena linija te da je komanda tada cijelo vrijeme bila u kući kod doma u M. K. te da se u vrijeme dok je on držao liniju preko O. B., zatvor – sabirni centar nalazio u N. a po njegovom saznanju nije se nalazio u D.. Tvrdi da su samo jednom zatvorenici u vrijeme dok je komanda bila smještena na B. 1 izvodili neke radove na zahtjev rukovodstva brigade i da on nije tražio angažovanje zatvorenika da izvode radove za potrebe bataljona kojim je on komandovao. Istaknuo je da komanda drugog bataljona nikada nije bila smještena u Š. pa ni u julu 1995. godine i da u drugom bataljonu kojim je on komandovao nisu bili pripadnici iz Vojske Republike Srpske. Poznato mu je da je na području V. K. na ispomoći bio oficir B. R. po ratnom kodu zvani „K. 1“. Kad je pala autonomija prvi put predstavnici Srpske vojske među kojim su bili B. R. i oficir po nadimku „L. 1“ su ih dočekali u S. i dali im naoružanje pošto im nije odobreno da izađu vani u inostranstvo jer se nisu mislili ni vraćati u V. K. pa kako nisu imali izbora jer su njihove porodice bile smještene u B. 2 onda su nastojali da se vrate na područje V. K.. Za B. R. i L. 1 je naveo da su isti bili plaćenici i pljačkaši i da su u vrijeme pripremanja vojne akcije planirali kako će se linija pomjerati a potom su pripadnici AP ZB izviđali teren i zauzimali liniju. Vezano za oštećenog E. K. je naveo da on neistinito svjedoči i koristi pravni sistem da bi ga ucijenio i izvukao novac koji on nema i da ga

oštećeni nije prepoznao po fotografijama koje su mu predočene jer je na glavnom pretresu izjavio da je on plav i visok a da on nije ni plav ni visok i rekao da je on imao činove kad ga je vidio u Š. 1 a da pripadnici AP ZB nisu imali činove i da zvjezdica nije nikada zasjala na njegovom ramenu jer je on završio srednju vojnu školu i napustio armiju kao stariji vodnik prve klase. Za vrijeme angažmana u AP ZB nosio je SMB uniformu a u JNA je nosio plavu uniformu i radio na održavanju aviona.

U završnoj riječi Kantonalna tužiteljica Cerić Mrenica Ornela je analizirala iskaze saslušanih svjedoka optužbe i odbrane i pisane dokaze u spisu ističući da izvedeni dokazi u cijelosti potvrđuju navode optužnice i da je slijedom izloženog dokazano da je optuženi Keserović Izet počinio krivično djelo u vrijeme, mjestu i na način kako je to opisano u dispozitivu optužnice. Kantonalna tužiteljica je navela da postoji povezanost radnji optuženog sa općim principima međunarodnog humanitarnog prava, odnosno da radnje poduzete od strane optuženog predstavljaju kršenje relevantnih odredaba Ženevske konvencije, da su iste poduzete u vrijeme rata i oružanog sukoba između Armije RBiH i Narodne odbrane APZB, kao i da između radnji optuženog i oružanog sukoba postoji dovoljna povezanost te da krivično pravne radnje koje se optuženom Keserović Izetu stavljaju na teret predstavljaju kršenje i tešku povredu zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine jer su iste bile preduzete prema civilu E. K. koji je bio izvan borbenih aktivnosti i koji nije učestvovao neposredno u neprijateljstvima a ovim odredbama je propisano da je u slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog, prema navedenim licima zabranjeno poduzimati postupke kojima se nanose povrede života i tjelesnog integriteta, te povrede ličnog dostojanstva. Kada je u pitanju status oštećenog E. K. kao civilnog lica, da isti proizilazi iz iskaza svjedoka i materijalnih dokaza i da je E. K. u svojoj izjavi naveo da u toku rata nije bio vojno angažovan, već je cijeli ratni period bio pripadnik Civilne zaštite pri mjesnoj zajednici Š. i kopao je rovove za potrebe 505. i 510. brigade V Korpusa i da ova činjenica nije mogla ostati nepoznata ni optuženom koji je prilikom ispitivanja i batinjanja E. K., istog između ostalog ispitivao i na okolnosti njegovog kopanja rovova za potrebe V Korpusa a jednako tako da je svjedok Š. Z. na glavnom pretresu izjavio da je kritičnog dana vidio kako dva vojnika Narodne odbrane vode E. K. u pravcu Š., te da je E. K. tad bio obučen u civilnu odjeću. Također, na spiskovima lica koji se nalaze u logoru D. a koje je Tužilaštvo uložilo kao materijalne dokaze, pored imena, prezimena i mjesta rođenja, evidentirano je i svojstvo svih zatvorenika, pa se tako kod E. K. navodi da je isti prije zarobljavanja bio pripadnik civilne zaštite. Istaknula je da je krivično djelo počinjeno za vrijeme rata i oružanog sukoba između AR BiH i NO APZB i da je to dokazano saslušanjem svjedoka i izvođenjem materijalnih dokaza u vidu Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti, proglašenju ratnog stanja i odluke o ukidanju ratnog stanja iz kojih proizilazi da je ratno stanje proglašeno dana 20.06.1992. godine a isto je odlukom Predsjedništva BiH ukinuto 22.12.1995. godine. Postojanje oružanog sukoba između Armije RBiH i NO APZB proizilazi i iz proglasa A. F. stanovništvu Zapadne Bosne od 22.09.1993.godine, nakon čega je došlo do formiranja vojske APZB i početka sukoba sa AR BiH. Navela je da su i svjedoci optužbe i svjedoci odbrane potvrdili da su se u vrijeme počinjenja predmetnog krivičnog djela, odnosno krajem mjeseca jula 1995. godine vodile borbe između AR BiH i NO APZB, da se borbena linija konstantno pomjerala a oštećeni E. K. je naveo da je neposredno prije njegovog zarobljavanja vojska Narodne odbrane zauzela njegovo selo Š. 1. Navela je da je provedenim dokazima izvršena i dokazana identifikacija optuženog i da je dokazano da je upravo optuženi Keserović Izet osoba koja je počinila radnje opisane u optužnici budući da iz iskaza oštećenog E. K. proizilazi da je on optuženog poznavao iz prijeratnog perioda, odnosno da je isti godinama bio vojno lice u V. K., zna da se radi o Keserović Izetu iz P. koji je prije rata radio u Opštini i bio nadležan za rezervne sastave vojske u koji je bio raspoređen i sam oštećeni i da je ovaj svjedok na zapisnik o prepoznavanju putem fotografija jasno prepoznao optuženog kao izvršioca predmetnog krivičnog

djela. Sama fotografija koja je korištena prilikom prepoznavanja datira iz 1992. godine, dakle vremena koje je približno vremenu izvršenja djela, a uz to oštećeni ga je prepoznao i u sudnici prilikom svjedočenja i da ne postoji niti jedan razlog da oštećeni lažno tereti optuženog i da sebe izlaže učešću u krivičnom postupku, te da među većim brojem pripadnika Narodne odbrane koje je susreo nakon zarobljavanja i u toku rata izdvoji upravo optuženog Keserović Izeta te da su neosnovani navodi optuženog koji je svjedočeći na glavnom pretresu kao eventualni motiv oštećenog naveo da bi isti od njega mogao potraživati naknadu štete i da ovakve tvrdnje ne predstavljaju valjan argument zašto bi oštećeni teretio upravo optuženog za nešto što nije počinio i iste su naravno isključivo u službi izbjegavanja vlastite odgovornosti. Konačno je Kantonalna tužiteljica u završnoj riječi navela da je tokom postupka van razumne sumnje dokazano da je optuženi Keserović Izet počinio predmetno krivično djelo na štetu E. K. i da su dokazani svi elementi kako općenito krivičnog djela ratnog zločina tako i elementi pojedinačnog djela nečovječnog postupanja, kao i da je optuženi Keserović Izet krivično djelo počinio postupajući sa direktnim umišljajem te je predložila da sud optuženog Keserović Izeta oglasi krivim i osudi po zakonu.

Branilac optuženog advokat Pozderac Zlatko je u završnoj riječi analizirao iskaze saslušanih svjedoka i pisane dokaze koji su izvedeni na glavnom pretresu, osporavajući činjenične navode optužnice i bilo kakvo učešće optuženog u izvršenju predmetnog krivičnog djela. Naveo je da oštećeni E. K. apsolutno nikada Keserović Izeta nije vidio i da jedan drugoga nisu nikada vidjeli, dok nije došlo do podizanja ove optužnice. Istaknuo je da je izjava oštećenog E. K., da je njemu optuženi Izet bio komandant tri godine apsolutno neistinita i da ničim nisu dokazani činjenični navodi optužnice i iskaz oštećenog i da je iskazom svjedoka K. R., koji je inače bio cijelo vrijeme angažiran u TO V. K., oboren iskaz oštećenog E. K. koji je izjavio da je on - K. R. bio komandant za materijalno tehnička sredstva u štabu TO V. K. cijelo vrijeme a da Keserović Izet nikada nije bio angažiran niti je mogao biti u rezervnom sastavu kao aktivno vojno lice. Uz to je branilac optuženog istaknuo da se iz materijalnih dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu tačno utvrđuje od kad do kad je optuženi bio angažiran kao aktivno vojno lice u JNA. Osporio je iskaz oštećenog E. K. po kojem je istog navodno grupa vojnika iz njegove kuće odvela do neke komande u Š. a komanda u Š. drugog bataljona nikada nije postojala. Mogla je eventualno biti komanda Prvog bataljona jer je svjedok Š. Z. u svom iskazu naveo da je tu bila neka komanda, ali mu se čini da je to bila komanda prvog bataljona i tu je bio komandant kojeg su zvali Š. 2 koji nema nikakve veze sa gospodinom Keserović. Nadalje, navodi da je svjedok Š. Z. izjavio da je susreo komšiju E. K. sa dva vojnika, ali da nije znao da ga privode niti je tako to izgledalo, pozdravio se s njima i otišao jer je dobio 3-4 sata slobodno da se okupa te da je Š. Z. izjavio da on nije E. K. privodio u komandu u Š.. Nadalje navodi da je oštećeni E. K. izjavio da ga je upravo Š. Z. taj njegov komšija odveo i predao u komandu gospodinu Keseroviću a da je to po stavu odbrane apsolutna neistina. Ističe da je optuženi Keserović bio komandant ali drugog bataljona a komanda tog bataljona nikad nije bila u Š. i isti nikada nije ni vidio E. K. i prvi put je čuo za njega kad je dobio prvu optužnicu koja kao takva nije potvrđena pa je tek potvrđena druga optužnica. Navodi da E. K. i njegova supruga imaju vjerovatno neki određeni interes pa prijavljuju optuženog koji živi i radi u A. 2 vjerovatno iz razloga što oštećeni želi da stekne status civilne žrtve rata pa da dobije neke beneficije. Ističe da je moguće da je oštećeni bio tučen da ga je neko istukao ali to nije učinio optuženi Keserović i da se ovdje radi o lažnom prijavljivanju. Konačno je u odbrani optuženog u završnoj riječi branilac optuženog naveo da optuženi apsolutno nema veze sa kritičnim događajem i predložio da sud donese oslobađajuću presudu zbog toga što optuženi nema apsolutno nikakvog doticaja sa predmetnim događajem i da nije počinio krivično djelo za koje se tereti.

U dokaznom postupku na prijedlog tužilaštva saslušani su svjedoci oštećeni E. K., Š. Z., E. J. i K. Š., uz suglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen je uvid u pisane dokaze koje je tužilaštvo prikupilo u toku istrage i to: zapisnik o prepoznavanju lica mjesta na osnovu fotografija broj 05/04/03-1-146/23 od 22.02.2023. godine, zapisnik o izlasku na lice mjesta događaja u naselju Š., Općina V. K. broj 05-04/03-1-125/23 ŠM od 16.02.2023. godine, razgledan foto album sačinjen u MUP USK Bihać broj 29/23 datum izrade 20.02.2023. godine, sa oznakama: G. N., M. S., P. E., Keserović Izet i A. I. i fotografijama navedenih 5 lica, uvid u: ovjerenu kopiju spisak zarobljenih i zatečenih prebjeglih lica koji su dovedeni u sabirni centar D. 24.07. 1995. i 25.07., 26.07.1995. godine sačinjen od strane narodne odbrane Zapadna Bosna vrhovna komanda sabirni centar D. upravnik K. F., uvid u akt autonomne pokrajine Zapadna Bosna ministarstvo odbrane i policije broj akta str. Pov. broj 01-56/94 od 09.01.1994. godine potpisan od strane komandanta D. R., da se starješini stavlja na raspolaganje pod brojem 9. Keserović Izet broj No-1., ovjerenu fotokopiju zahtjeva za odobrenje prelaska državne granice sačinjen u narodnoj odbrani Zapadna Bosna prva brigada drugi bataljon broj 01-287/95 25.01.1995. godine potpisan od Izeta Keserovića, komanda drugog bataljona sa zahtjevom da se odobri prelazak državne granice borcu K. H., uvid u ovjerenu fotokopiju spiska angažovanih lica po sektorima ministarstva odbrane i policije sačinjen u APZB ministarstvo odbrane i policije SP broj 03/2-015-38/94 05.05.1994. godine, ovjerenu fotokopiju akta narodne odbrane Zapadna Bosna broj 05-169/94 od 01.01.1995. godine angažovanje zatvorenika zahtjev se dostavlja u potpisu Izet Keserović, izvještaj - akt vrhovne komande narodne odbrane Zapadna Bosna odsjek za personalne i pravne poslove SP broj 02/05-1639-1 od 30.07.1995. godine u potpisu je B. A. načelnik odsjeka, ovjerenu fotokopiju akta narodne odbrane Zapadna Bosna broj 02-208/95 od 09.10.1995. godine zahtjev za angažovanje zatvorenika u potpisu Izet Keserović, ovjerenu fotokopiju akta vrhovne komande narodne odbrane Zapadna Bosna odsjek za vojnu bezbjednost broj 05/01 od 29.07.1995. godine potpisu je K. I. načelnik vojne bezbjednosti, spisak odnosno ovjerenu fotokopiju akta narodna odbrana Zapadna Bosna vrhovna komanda sabirni centar D. 30.07.1995. godine u potpisu upravnik K. M., ovjerenu fotokopiju izjave E. K. ovjerena fotokopija je sačinjena u vrhovnoj komandi odsjek vojne bezbjednosti od 29.07.1995. godine, ovjerenu fotokopiju akta APZB ministarstvo odbrane i policije sektor bezbjednosti broj 037 broj 444-224/94 15.03.1994. u potpisu Š. R., ovjerenu fotokopiju akta No Zapadna Bosna vrhovna komanda sabirni centar D. 25.07.1995. godine - spisak lica koji se nalazi u sabirnom centru D. 25.07.1995. godine, u potpisu K. F., Službeni list RBiH broj 50 od 28. decembra 95 u Sarajevu - odluka o ukidanju ratnog stanja, proglas A. F. stanovništvu zapadne Bosne od 22.09.1993. godine, odluku o proglašenju neposredne ratne opasnosti Službeni list broj 1 od 09. aprila 1992. godine, podatke iz kaznene evidencije za Keserović Izeta broj 05-04/10-1-1-03-2-79/21, crtež lica mjesta broj 27/23 od 16.02.2023. godine pokazivanje svjedoka E. K. naselje Š. 1 mjesto iz kojeg je doveden, razgledana originalna fotodokumentacija broj 27/23 sačinjena u MUP USK, datum fotografisanja 16.02.2023. godine datum izrade 21.02.2023. godine fotografije od broja 1 do 38 i uvid u iskaz o saslušanju svjedoka Š. Z. dat u tužilaštvu broj T01 0 Ktrz 0034788 19 od 30.01.2023. godine.

Na glavnom pretresu je izvršen uvid u medicinsku dokumentaciju koju je u spis uložio svjedok Š. Z. i to: medicinska dokumentacija sačinjena u Centru za mentalno zdravlje V. K. - specijalistički nalaz i mišljenje dr. Okanović Evresa i Centra za mentalno zdravlje V 1580.

Na prijedlog odbrane saslušani su svjedoci Š. R. 1, L. H., P. R. i K. R., uz saglasnost stranaka i branioca da se ne čitaju izvršen je uvid u pisane dokaze koje je odbrana uložila u spis i to: rješenje Opštinskog štaba teritorijalne odbrane V. K. broj 01 278-1 od 04.06.1986. godine kojim se K. R. metalski radnik saobraćajni smjer raspoređuje se na radno mjesto MTS počev od 05.06.1986. godine, rešenje iz Ministarstva odbrane broj 8277-2 od 25.11.2009. godine R. S. 1 kojim se potvrđuje da je Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima i

ostvario penzijski staž u P. 1 u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991.godine i u B. u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992.godine, uverenje Ministarstva odbrane R S. 1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992.godine, izvršen uvid u zapisnik o saslušanju svjedoka Š. Z. broj T01 0 KTRZ 034788 19 od 30.01.2023.godine i zapisnik o saslušanju svjedoka E. J. broj 05-04/03-1-502/23 od 19.04.2023.godine koje zapisnike je branilac optuženog predočavao na glavnom pretresu navedenim svjedocima te je optuženi Keserović Izet na glavnom pretresu dao iskaz u svojstvu svjedoka.

Analizirajući činjenični opis i pravnu kvalifikaciju krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona navedenog u optužnici sud cijeni da provedenim dokazima Kantonalno tužilaštvo van razumne sumnje nije dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Tužilaštvo u činjeničnom opisu krivičnog djela navedenog u dispozitivu optužnice navodi da je optuženi Keserović Izet za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika vojske V korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: AR BiH) s jedne i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna (u daljem tekstu: NO APZB) s druge strane, u svojstvu komandanta 2. bataljona pri 1. brigadi NO APZB postupao suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, na način da je: krajem mjeseca jula 1995. godine u mjestu Š., općina V. K., nakon što su prethodno oštećenog E. K. pripadnici NO APZB iz njegove porodične kuće odveli u zgradu mjesne zajednice u naprijed navedenom mjestu gdje se nalazila komanda NO APZB i tu ga predali osumnjičenom Keserović Izetu koji je u prisustvu još jednog NN vojnika pristupio ispitivanju oštećenog E. K. tako što mu je najprije naredio da sjedne na stolicu, te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega su ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima, a od čega je oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što je rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja, nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade, a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D.. Dakle, da je, kršeći pravila međunarodnog humanitarnog prava, za vrijeme rata i oružanog sukoba u BiH nečovječno postupao prema civilu, vršeći psihičko i fizičko zlostavljanje, te nanoseći mu velike fizičke i psihičke patnje. Čime bi: počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona.

Sud cijeni da provedenim dokazima Kantonalnog tužilaštva nisu potvrđeni činjenični navodi optužnice da je optuženi Keserović Izet osoba koja je u kritično vrijeme u mjestu Š. Općina V. K. u prisustvu još jednog NN vojnika ispitivao oštećenog E. K., da mu je naredio da sjedne na stolicu te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega su ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima, a od čega je oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što bi rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja, nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D.. Provedenim dokazima Kantonalnog tužilaštva van razumne sumnje nije dokazano ni da su povrede za koje oštećeni E. K. tvrdi da ih je zadobio u kritičnom događaju tako teške da se mogu podvesti pod definiciju nečovječnog postupanja.

Odredbama člana 142. stav 1. KZ SFRJ propisano je da ovo krivično djelo vrši osoba koja kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja, raseljavanje ili preseljavanje ili prisilno odnarnodnjavanje ili prevođenje na drugu vjeru, prisiljavanje na prostituciju ili silovanja, primjenjivanje mjera zastrašivanja i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protivzakonito odvođenje u koncentracione logore i druga protivzakonita zatvaranja, lišavanja prava na pravilno i nepristrasno suđenje, prisiljavanje na službu u oružanim snagama neprijateljske sile ili u njenoj obavještajnoj službi ili administraciji, prisiljavanje na prinudni rad, izgladnjivanje stanovništva, konfiskovanje imovine, pljačkanje imovine stanovništva, protivzakonito i samovoljno uništavanje ili prisvajanje u velikim razmjerama imovine koje nije opravdano vojnim potrebama, uzimanje nezakonito i nesrazmjerno velike kontribucije i rekvizicije, smanjenje vrijednosti domaćeg novca ili protivzakonito izdavanje novca **ili ko izvrši neko od navedenih dijela.**

Sporno je da li je optuženi Keserović Izet počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, sporan identitet osobe koja je u inkriminiranom događaju u komandi Š. Općina V. K. ispitivala oštećenog E. K. i fizički ga maltretirala udarajući ga po preponama i psujući sve po spisku te se obratila drugom NN licu riječima: „A šta ti čekaš“ nakon čega su ga obojica udarila palicama po rukama nogama, ramenima i leđima od čega bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove. Sporno je i to da li je oštećeni E. K. u kritičnom događaju zadobio tjelesne povrede i trpio snažne tjelesne bolove i psihičke patnje što bi rezultiralo tjelesnim povredama zbog kojih bi njegovo zdravlje bilo narušeno a koje povrede bi se mogle podvesti pod definiciju nečovječno postupanje

Svjedok oštećeni E. K. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da se krajem jula 1995. godine nalazio kod kuće u naselju Š. 1, V. K. i da je za 505. brigadu i 510. BOB brigadu 5. Korpusa AR BiH, kao pripadnik civilne zaštite kopao rovove, dok se naselje Š. 1 nalazilo pod kontrolom 5. Korpusa i da su krajem jula pripadnici Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna zauzeli naselje Š. 1 a pripadnici 5. Korpusa se povukli iz tog naselja. Iskazuje da su po ulasku vojske AP ZB u mjesto Š. 1 ujutro oko 11:00 sati njegovoj kući došla trojica pripadnika AP ZB od kojih je poznavao R. Z. koji se nalazi u SAD, i odveli ga na brdo Š. 1 u komandu i predali jednom oficiru koji mu je rekao da tu mora sačekati pa da će ga pripadnici vojske voditi u komandu u Š.. Čekao je oko 03:00 sati iza popodne a tada su ga preuzeli pripadnici AP ZB Š. Z. i još jedan nepoznati vojnik kojim je naređeno da ga vode u Š. u glavnu komandu što je i učinjeno. Iskazuje da su ga Š. Z. i taj nepoznati vojnik doveli u zgradu u kojoj se nalaze stanovi nastavnika Osnovne škole u naselju Š. i predali Izetu Keseroviću te ističe da Izeta Keserovića poznaje, da ga je upoznao prije rata na dvije godine jer je isti bio prije rata godinama u V. K. i vodio rezervni sastav a oštećeni je kao rezervista išao na vježbe kojim je optuženi komandovao. Za Keserović Izeta je naveo da je prije rata nosio uniformu, da je imao činove i njima koji su bili u rezervnom sastavu, za dva puta u rezervi komandovao i bio glavni za taj rezervni sastav, da su išli po brdima od naselja B. 1 do granice nekad 8 dana, nekad više i izvodili vježbe. Navodi da je Keserović Izet tada izgledao drugačije nego sada, bio malo mršaviji a i kosa mu je izgledala drugačije, da je izgledala malo na plavo. Na glavnom pretresu je oštećeni E. K. izjavio da može prepoznati Keserović Izeta i rukom pokazao na optuženog Keserović Izeta govoreći da je osoba koja je prisutna u sudnici Keserović Izet i da ga „Malo prepoznaje“ te da ga je prepoznao i u vrijeme kad su ga pripadnici AP ZB doveli u komandu u Š. ali da se isti sada promijenio „skroz“. Vezano za ispitivanje u komandi AP ZB u Š. svjedok oštećenog E. K. je naveo da je Keserović Izet sjedio ispred njega a iza njegovih leđa sjedio crn čovjek koji mu je ličio na „K. 1“ i da drugih osoba u toj prostoriji nije bilo.

Napominje da K. 1 nije poznavao ali mu je po završetku rata kada je ispitivan pokazana K. 1 slika pa misli da je to K. 1. Iskazuje da ga je tada ispitivao Keserović Izet vezano za kopanje rovova, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se nakopao rovova kod A. 1 te da ga je tada ispitivao oko pola sata a zatim uzeo palicu i počeo tući dok je on sjedio. Navodi da mu je dok ga je tukao govorio da sjedi, da skupi noge i udarao palicom koja je bila duga oko pola metra po svim dijelovima tijela i da je osobi koja je tu sjedila Izet rekao: „Šta ti čekaš“ pa da ga je i ta osoba počela „lemati“ i udarala palicom po svim dijelovima tijela. Iskazuje da je tada plakao, počeo se braniti rukama da blokira udarce i da ga je pri tom Izet udario palicom po prstu ruke i da ga prst i danas boli te da je prst jedva ustabilio na način da je na prst kasnije stavljao obloge. Ističe da je Izet prilikom tuče pravio prekide i ponovo ispitivao pa opet udarao i da je to ispitivanje i tuča trajalo duže vrijeme jer je u tu prostoriju doveden dok je sunce grijalo a kad su ga izveli nakon tuče već je bio mrak. Navodi da je na kraju Izet Keserović naredio da ga vode u prostoriju u prizemlju i da on usljed tuče i zbog toga što je bio „satran“ po nogama nije mogao hodati niti stajati na nogama pa je dok ga je jedan vojnik sprovodio niz stepenice, držao se rukama za stepenice da ne bi pao niz stepenice a uz to mu je i taj vojnik pomogao da siđe u prizemlje u prostoriju mjesne zajednice Š. gdje je sjeo na jednu klupu a da je Izet Keserović došao u istu prostoriju i rekao mu da na toj klupi leži ali da on nije mogao cijelu noć ležati nego je plakao od zadobivenih bolova što je bio „satran“ te da je tokom noći Keserović Izet dolazio u tu prostoriju i pitao oštećenog zašto ne spava. Navodi da su ga ujutro zajedno sa još nekoliko civila iz istog sela po naredbi Keserović Izeta sproveli u zatvor – sabirni centar u D., V. K. a pri kretanju su ga druge osobe nosile ispod ruke i pomagali mu da se polako kreće te da su zatvorene osobe u sabirnom centru D., po dolasku vidjele da je on pretučen i da se otežano kreće. Od osoba koje je poznavao u sabirnom centru D. je vidio K. Š. koji je živ i K. M. 1 koji je nakon kritičnog događaja poginuo u Z.. U sabirnom centru D. proveo je 12 do 15 dana do pada Autonomije. Iskazuje da ga u sabirnom centru D. nije niko tukao i da je od stražara dobijao poneku tabletu protiv bolova, da je nakon što je otpušten iz sabirnog centra D. i pada Autonomije vratio se kući i da godinu dana nije mogao ništa raditi te da sada radi neke laganije poslove koji sat te da zbog toga što je u kritičnom događaju pretučen nije mogao ostvarivati zaradu, zaposliti se i ostvariti radni staž a ni zdravstveno osiguranje i ostvariti penziju a da ni danas ne može hodati i da i nakon 28 godina osjeća posljedice u vidu da u toku noći spava samo po sat ili dva a ujutro ne može ustati ni hodati pa ga žena mora svako jutro masirati. Izjavio je da postavlja imovinsko – pravni zahtjev i od optuženog traži naknadu štete za pretrpljene bolove navodeći da će isti kasnije specificirati. Na predočavanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka da je izjavio da ne može raditi a da postoje dokazi da kosi travu na mezarlicima Š. 1, oštećeni E. K. je naveo da on ima dvojicu sinova koji kose travu i održavaju mezarluke pod njegovim nadzorom u mjestu Š. 1. Branilac optuženog advokata Pozderac Zlatko je oštećenom predočio da je izjavio da zbog toga što je pretučen nije mogao pješaćiti od Š. do sabirnog centra D. a da je on ipak nakon toga prepješaćio 18 kilometara jer je razdaljina između naselja Š. i D. 18 kilometara. Oštećeni je odgovorio da je on pješaćio vrlo malo a da su ga druge osobe nosile ispod ruku. Branilac optuženog je prigovorio iskazu svjedoka oštećenog E. K. navodeći da je isti izjavio da je optuženi prije rata radio u štabu teritorijalne odbrane V. K. a da nije tačno da je optuženi bio angažovan u Teritorijalnoj obrani i rezervnom sastavu nego je on bio aktivno vojno lice u P. 1. Oštećeni E. K. je izjavio da je optuženi bio vojno lice i da je imao čin poručnika i bio glavni za osobe koje su bile angažovane u rezervnom sastavu i da je radio u opštini te da ostaje kod takvog iskaza. Na pitanje optuženog kako je on izgledao u kritično vrijeme, kakva mu je kosa bila, svjedok oštećenog E. K. je naveo da mu kosa nije bila kao sada nego da mu je tada kada ga je ispitivao kosa bila: „Kao malo lipo na žuta a sad je pobijelio skroz i da se udebljao i promijenio“. Sud je konstatovao da je sada optuženi sijed što je očigledno. Na pitanje optuženog oštećeni E. K. je izjavio da je optuženi prije rata bio angažovan u Sekretarijatu za narodnu odbranu i da je bio glavni za rezervni sastav. Na pitanje predsjednika vijeća svjedok oštećeni E. K. je naveo da ga je optuženi Keserović Izet u kritično vrijeme udarao

palicom po nogama, preponama, natkoljenicama, po ramenima i leđima i da se on pokušao braniti rukama da ga ne tuče, da je plakao te da mu je optuženi nanio povredu na prstu i da je nakon toga oštećeni stavljao obloge na prste a ta druga osoba koja je bila sa optuženim da ga je palicom tukao po leđima i da on godinu dana nakon tog događaja nije mogao hodati kako treba te da i danas stavlja obloge na povrijeđene dijelove tijela i ne može raditi izuzev sat ili dva pa angažuje druge osobe koje će umjesto njega raditi ali da nema medicinske dokumentacije o zadobivenim povredama.

Svjedok E. J. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu navela da je sa oštećenim E. K. zasnovala bračnu zajednicu krajem septembra 1995. godine i da je tada primijetila da je E. K. od zadobivenih povreda bio modar po leđima, ramenima, koljenima i po rukama, zglobovima i nadlakticama. Iskazuje da joj je E. K. rekao da je po njega došao R. Z. koji ga je odveo do Š. 1 a odatle ga je preuzeo Š. Z. i odveo do Š. i predao ga Izetu Keseroviću da mu je Izet naredio da sjedne na stolicu i skupi noge, ruke stavi na stolicu i da ga je tada Izet Keserović udario palicom po nogama, po koljenima i da je sa Izetom u kancelariji bila još jedna osoba kojoj je Izet rekao: „Šta ti čekaš“ i da ga je taj čovjek udario palicom po ramenima i leđima. Tvrdi da se u vrijeme kad je stupila sa njim u bračnu zajednicu E. K. osjećao bolesno i da je s njim imala problema kao i danas i da mu je stavljala obloge na leđa, na koljena a da on nije mogao ništa raditi. Tvrdi da je ona po završetku rata sijala krastavac, malinu i bavila se poljoprivredom, te da je išla raditi po selu za 20 maraka kako bi prehranila porodicu jer E. K. nije mogao ništa raditi a ne može ni danas i da on ode raditi, sat vremena i ne može više te da mu i sada masira pleća i koljena. Nadalje navodi da joj je E. K. pričao da su ga, nakon što je pretučen u navedenoj komandi, sveli niz stepenice jer nije mogao ići od bolova i da je sjedio na stolici u prizemlju zgrade i plakao od bolova te da ga je Izet Keserović posjećao u toku noći svako sat vremena i pitao ga što ne spava, a da E. K. nije mogao spavati od bolova dok nije prebačen u D. u logor i da su ga do logora ljudi više nosili, nego što je išao svojim nogama a da se i dan danas on hvata za stranicu kreveta kad treba da se pokrene. Iskazuje da je E. K. išao doktoru ali da su to uboju i da to ne može lijek nijedan da izliječi, već samo masaža jer je E. K. bio pretučen na način da je imao modrice i crnilo po nogama i po tijelu koje su ostale skoro godinu dana a da i dan danas ima bolove i kad izađe da joj nešto pomogne može raditi samo sat vremena i ne može više i te noći ga mora cijelu noć masirati po ramenima. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka izjavila je da joj je i K. Š. govorio da je E. K. vidio u sabirnom centru u D. kako leži, da je bolestan, crn i satran. Navela je da je E. K. preuzeo obavezu da kosi travu na mezarlicima ali da on ne može raditi duže od sat vremena i da plaća dječake koji će umjesto njega raditi taj posao. Branilac optuženog advokata Pozderac Zlatko je svjedoku E. J. predočio zapisnik sa njenim iskazom datim u Ministarstvu unutrašnjih poslova broj 05-04/03 -1-502/23 od 19.04.2023. godine u kojem je navela da je E. K. iz prostorija MZ Š. sproveden u mjesto T. u neke hale gdje je ostao 7 dana a da je na glavnom pretresu izjavila da je E. K. sproveden u zatvor u D. i upitao zašto postoje razlike u njenim iskazima a svjedok E. J. je izjavila da se zbunila i da je tačno da joj je E. K. rekao da je bio zatvoren u D. te da ostaje kod tog iskaza.

Svjedok Š. Z. u svom iskazu datom na glavnom pretresu navodi da je u toku juna mjeseca 1995. godine angažovan u Narodnoj odbrani AP ZB a u julu mjesecu iste godine kao vojnik bio raspoređen na P. B. i kad su uzeti Š. 1 otišli su u D. L. u selo A. 3. Iskazuje da je pitao svog komandira čete M. K. 1 da se ode istuširati i da se vrati ponovo kasnije u toku noći te da je E. K. vidio po povratku iz sela A. 3 u blizini svoje kuće sa dvojicom naoružanih vojnika AP ZB koji ga vode, ušao je u svoju kuću a oni vojnici su odveli E. K. koji je bio u civilnoj uniformi, iz Š. 1 prema Š. ali ne zna u kojem pravcu dalje. Siguran je da su E. K. odveli prema komandi prvog bataljona u Š.. Naveo je da ne poznaje optuženog Izeta Keserovića i da ga prvi put vidi. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka da li je on privodio E. K. svjedok Š. Z. je odgovorio

da nije. Na pitanje optuženog Keserović Izeta jesu li navedeni vojnici koji su vodili E. K. imali činove isti je odgovorio da nisu, a na pitanje čija komanda se nalazila u Š. svjedok Š. Z. je odgovorio da se u Š. prema njegovom znanju nalazio prvi bataljon. Svjedoku Š. Z. je predložen zapisnik sa njegovim iskazom dat pred Tužilaštvom USK-a broj T01 0 KT RZ 0034788 19 od 30.01.2023. godine, u kojem je navedeno pitanje policijskog službenika - Da li mu je poznato ko se nalazio u komandi u Š. a da je Š. Z. odgovorio da zna da je bila komanda njegove brigade čiji komandant je bio oficir kojeg su zvali Š. 2 i da je on bio pripadnik druge čete u toj brigadi. Kantonalna tužiteljica Cerić Mrenica Ornela je svjedoku Š. Z. predložila zapisnik iz SIP-e broj T01 O KTRZ 0034788 19 od 30.01.2023. godine ističući da je na trećoj strani zapisnika navedeno da je ovaj svjedok izjavio: „U ovom trenutku ja se ne mogu sjetiti ko je bio smještan u komandi Š.“ i pitala je li to tačno a svjedok je odgovorio da postoji mogućnost da je tu bila komanda njegove brigade čiji je komandant bio oficir kojeg su zvali Š. 2, ali se njegovog imena ne može sjetiti. Na ponovno pitanje je li on ikada privodio E. K. svjedok Š. Z. je izjavio da nije. Konačno je svjedok Š. Z. izjavio da ima medicinsku dokumentaciju sačinjenu 2002. godine da je liječen na živcima kao posljedica ratnih dejstava jer je ranjen u Prvoj Autonomiji i liječen u K. 2 a uz to ima i šećernu bolest, ima visok tlak i da se i sada liječi na živce. Svjedok Š. Z. je u spis uložio medicinsku dokumentaciju sačinjenu u Centru za mentalno zdravlje V. K. - specijalistički nalaz i mišljenje dr. Okanović Evresa i Centra za mentalno zdravlje V 1580.

Svjedok K. Š. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je bio pripadnik 506. brigade 5. Korpusa Armije Republike BiH i da je 28.02.1995. godine na O. B. zarobljen i zatvoren u sabirni centar u D. 2-V. 1 Općina V. K. tako da je 4 mjeseca proveo u navedenom zatvoru a potom je odveden iz D. 2 u D. u tu halu gdje se zadržao kratko vrijeme a potom je angažovan u radni vod u T. 1 pod rukovodstvom Autonomije gdje se nalazio 2 do 3 dana i da je tada pala autonomija. Kada je pala autonomija policajac ih je sproveo do naselja Š. 3 i rekao da mogu ići svojim kućama. Sjeća se da su, od lica koja poznaje, u sabirnom centru D. bili zatvoreni E. K., K. M. 1 i učitelj E. 1 ih D. L. a toga se sjeća jer ih je vidio u toj hali u D.. Navodi da je sa E. K. dok su se nalazili u tom sabirnom centru nakratko razgovarao na način da ga je E. K. pitao: „Jesi li ti to Š. 4“, a on je rekao „Jesam“ i to je bilo sve. Iskazuje da je živio prije rata u selu Š. 1 gdje je živio i E. K., ne zna da li je E. K. bio angažovan na nekoj vojsci. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka svjedok K. Š. je naveo da naselje D. pripada M. K. i da su hale u kojima su bili zatvoreni vlasništvo A. 4 te da su se ranije u istim nalazili pilići i kokoši. Na pitanje kako je E. K. izgledao kada ga je vidio u sabirnom centru D. svjedok K. Š. je odgovorio da ne zna kako je E. K. izgledao jer ga nije razgledao.

Svjedok Š. R. 1 je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je E. K. njegov komšija i da je sa istim u dobrim odnosima, da je on mutavelija u džematu Š. 1 – V. K. i da vodi operativu za taj džemat te da je E. K. duže vrijeme angažovan da uz novčanu naknadu kosi travu u mezarlucima koji su u dvije parcele, od kojih je jedna 5 – 6 dunuma a druga oko 3 dunuma što znači ukupne površine oko 10 dunuma zemlje a pripadaju džematu Š. 1, V. K. i da te radove svjedok Š. R. 1 kao mutavelija kontroliše i odobrava isplatu naknade za košenje. Poznato mu je da je E. K. nedavno tražio da se naknada za košenje trave u mezarlucima poveća za 200,00 KM što je Š. R. 1 odobrio. Iskazuje da je u toku 2014. i 2015. godine vršeno renoviranje džematske kuće i da je E. K. radio na izvođenju građevinskih radova na toj džematskoj kući u Š. 1 Općina V. K.. Uz to je naveo da E. K. ima dvojicu sinova koji pod E. K. nadzorom kose travu u mezarlucima i izvode građevinske radove ali da on nije nikada bio prisutan prilikom izvođenja građevinskih radova i košenja trave pa mu nije poznato koje radove je konkretno izvodio E. K.. Navodi da je nakon završetka rata jednom prilikom sjedio sa E. K. i istom se žalio da su ga pretukli pripadnici 5. Korpusa a da mu je E. K. na to rekao da je on dobro prošao u ratu i da se nije žalio svjedoku niti spominjao kritični događaj. Kasnije je Š. R. 1 čuo da je E. K. u ratu bio angažovan u civilnoj

zaštiti, da je u selu iskupljao ljude da idu sjeći drva u šumi, bio organizator i da je jednostavno politička situacija bila takva da je on bio na jednoj strani a ovi na drugoj pa kako je ko zauzimaio selo tako mu se on priključivao. Na pitanje kantonalne tužiteljice svjedok Š. R. 1 je naveo da je u tom groblju koje održava E. K. sahranjen njegov otac i da uobičajeno svakog petka dođe na njegov mezar, pa kad vidi da trava nije pokošena nakon toga kaže E. K. da je vrijeme da pokosi travu i da E. K. travu kosi otprilike jednom svakog mjeseca što znači 6 puta godišnje kosi a to je ukupno oko 50-60 dunuma godišnje a on to održava sa svoja dva sina. Nije mu poznato da je E. K. bio zatvoren u nekom logoru tokom rata.

Svjedok L. H. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je on po zanimanju medicinski tehničar i da je bio angažovan u sanitetu u komandi drugog bataljona vojske Autonomne pokrajine Zapadna Bosna koja se tada nalazila u naselju Z. 1 Općine V. K. u kući lica koje je imalo nadimak M. 1 u periodu od 16.11.1994. godine pa na dalje. Iskazuje da je on rođen u naselju D. i da je u toku 1994. godine tu bio sabirni centar u kojem su pripadnici 5. Korpusa zatvarali osobe koje su bile na strani Autonomne pokrajine i da je u taj centar bila privođena njegova supruga i dvoje djece starosti od 5 godina te da je upravnik tog sabirnog centra bio F. „R. 1“ a da su on i Lj. S. komandir Policijske stanice C. vršili privođenje i ispitivanje osoba. Naveo je da je optuženi Keserović Izet bio komandant drugog bataljona, da mu je bio pretpostavljeni starješina i da je u slučaju zarobljavanja ili privođenja nekih osoba Keserović Izet govorio da je sanitet dužan primiti svakog ranjenika bez obzira da li je pripadnik 5. Korpusa ili autonomije i odvesti ga brigadnom sanitetu ili ga odmah odvesti u Dom zdravlja V. K. a nakon ukazivanja medicinske pomoći odvesti ga obavještajcu i da je imao primjer da je pripadnika 5. Korpusa po nalogu optuženog odvezao i predao ga u Dom zdravlja i rekao da on odgovara za ranjenika. Naveo je da ne zna i da nije čuo da je bilo slučajeva da je optuženi Keserović Izet nekoj od privedenih ili zarobljenih osoba naudio nego da se ponašao profesionalno i da je bilo slučajeva da kad neka osoba koja je privedena ima zdravstvenih problema da je optuženi naredio da tu osobu u ambulantnim kolima odvezu u hitnu službu Doma zdravlja V. K. i da je on to učinio te da je nakon toga po naredbi optuženog išao i kući od bolesne osobe i davao joj injekcije. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka je izjavio da se komanda drugog bataljona u kojoj je komandant bio optuženi Keserović Izet u toku 1995. godine nije nalazila u Š.. Na pitanje kantonalne tužiteljice svjedok L. H. je naveo da nije imao saznanja da je u toku 1995. godine u D. bio zatvor odnosno sabirni centar nego da su sabirni centri bili u naselju N. i D. 2. Iskazuje da je u toku borbenih dejstava išao pružati pomoć ranjenicima kad su ga zvali iz komande bataljona koja se nalazila u kući dr. Dž. Dž. a on tad bio u prostorijama Općine V. K. sa tim sanitetom a kad je komanda prešla u M. K. on je tad bio u K. 3 a u toku borbi je prihvatao ranjenike kako pripadnike Narodne odbrane tako i 5. Korpusa a i zarobljene civile koji su bili simpatizeri 5. Korpusa i istima sanirao povrede i liječili su ih od bolesti usljed prehlade i povišene temperature.

Svjedok P. R. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je u toku rata 1995. godine bio pomoćnik komandanta za logistiku u drugom bataljonu i da je tada upoznao optuženog Keserović Izeta koji je bio komandant drugog bataljona Vojske AP ZB te da nema saznanja o tome da li je eventualno po naredbi optuženog privođen E. K.. Iskazuje da se komanda bataljona u julu 1995. godine nalazila u naselju Z. 1, V. K. i u M. K. gdje se nalazilo njegovo sjedište kao komandanta za logistiku a ne zna da li je neka komanda bila u Š. i ne zna da je u D. bio kakav logor te navodi da je njegova dužnost bila da snabdijeva hranom i drugim potrepštinama vojsku AP ZB. Navodi da sada ima u vlasništvu skladište građevinskog materijala i da često viđa E. K. koji se bavi poljoprivredom. Nije mu poznato kakvog je zdravstvenog stanja E. K. ali zna da je isti pokretan.

Svjedok K. R. je na glavnom pretresu naveo da je prije rata bio uposlenik štaba Teritorijalne odbrane u Općini V. K. i da optuženi Keserović Izet tada nije bio uposlenik štaba Teritorijalne odbrane V. K. te da je istog upoznao u toku rata 1994. ili 1995. godine. Iskazuje da je u maju 1992. godine ranjen i poslije toga je bio na bolovanju a u julu 1995. godine je bio angažovan u prvoj brigadi AP ZB i tada je upoznao optuženog Keserović Izeta koji je bio komandant drugog bataljona u prvoj brigadi vojske AP ZB. E. K. ne poznaje a ne zna kakav je bio odnos Keserović Izeta prema ranjenicima jer nije bio u njegovoj blizini. Na pitanje kantonalne tužiteljice svjedok K. R. je naveo da je on dok je radio u štabu teritorijalne odbrane Općine V. K. bio raspoređen u organizacionoj jedinici organa uprave 1 i da je sjedište istog organa bilo u zgradi Općine V. K. te da je prilikom obavljanja svojih poslova dolazio na konsultacije i u Okružni štab B. koji se nalazio u zgradi B. 3. Platu mu je isplaćivala Općina V. K. i vodili su se u matičnoj knjizi Općine V. K.. Dok je radio u štabu teritorijalne odbrane išao je i na teren u početku u svojstvu rukovodca tehničkim sredstvima a kasnije je napredovao i bio načelnik tehničke službe i komandant službe a kasnije i pomoćnik komandanta za logistiku. U vrijeme kad su izvođene vježbe rezervnog sastava izlazili su na teren i bio je aktivno uključen u te vježbe kao logistika a operativci štaba teritorijalne odbrane koji su se nalazili u sastavu štaba teritorijalne odbrane Općine V. K. su bili nadređeni prilikom izvođenja vježbi i bili su uposlenici Općinskog štaba teritorijalne odbrane te su imali su završenu školu opšte narodne odbrane. Navodi da je M. N. prije rata vodio štab narodne odbrane i potpisivao rješenja i da je tada u štabu teritorijalne odbrane radio i M. N. 1 na radnom mjestu operativca koji je na terenu vodio vježbe a da su u štabu TO bili tada zaposleni i V. Ž. i drugi operativci a K. H. 1 da je bio sekretar Sekretarijata za narodnu odbranu Općine V. K.. Za optuženog Keserović Izeta je naveo da je u prijeratnom periodu isti bio angažovan u JNA i da nije bio uposlen ni ti po bilo kojem osnovu angažovan u Štabu teritorijalne odbrane V. K..

Iz zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija sačinjen u MUP USK Bihać-Sektor krimanalističke policije br. 05-04/3-1-146/23 od 22.02.2023. godine slijedi da je dana 22.02.2023. godine u službenim prostorijama Policijske stanice V. K. u krivičnom predmetu br. T01 0 KTRZ 0034788 u kojem je pokrenuta istraga protiv Keserović Izeta zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Preuzetog KZ S FRJ u vezi sa članom 22. istog zakona poduzeta radnja prepoznavanja u smislu člana 99 stav 4. ZKP F BiH i da su prisutni bili svjedok E. K., ovlašteno službeno lice Š. M. i zapisničar ovlaštenog službenog lica Š. E., a nije bila prisutna Kantonalna tužiteljica Cerić Mrenica Ornela koja je uredno obaviještena. Iz zapisnika se utvrđuje da je na osnovu člana 99. stav 4. ZKP F BiH prepoznavanje izvršeno prepoznavanjem fotografija zbog nemogućnosti neposrednog prepoznavanja, odnosno prepoznavanje putem postrojavanja osoba koje zbog proteka vremena od 29. godina, računajući od momenta izvršenja predmetnog krivičnog djela ne može dati rezultat jer su kod osumnjičenog Keserović Izeta evidentno nastupile izmjene morfoloških karakteristika na licu te se iz tih razloga prepoznavanje vrši preko fotografija koje su približne vremenu radnji izvršenja koji vrijednije oslikavaju izgled osumnjičenog u vrijeme inkriminisanog događaja. Svjedok je pozvan da detaljno opiše Keserović Izeta i navede znakove po kojima se on razlikuje od drugih osoba a potom je svjedok E. K. izjavio da je Izeta vrlo dobro lično poznao a da to poznanstvo potječe od toga da se on kod istog vodio u rezervnom sastavu JNA a zatim da zna da je Izet radio u Opštini V. K. na poslovima TO (teritorijalne odbrane) za rezervne sastave i da je Izet fizički bio viši i člankast, boja kose mu je bila na plavo, kosu je gonio na stranu. Na pitanje ovlaštenog službenog lica da li bi sada tu osobu mogli prepoznati na fotografiji koja je po vremenu bliža vremenu inkriminiranog događaja, iz zapisnika proizilazi da je E. K. izjavio: „kako da ne, a pogotovo što je slika iz tog vremena“. Nadalje je u zapisniku konstatovano od strane službenog lica da se zbog proteka vremena od skoro 29. godina i činjenice da se svjedok izjasnio da bi danas zbog toga teško mogao prepoznati osumnjičenog,

prepoznavanje vrši na osnovu fotografija iz bližeg perioda koja vrijednije oslikava izgled osumnjičenog u vrijeme inkriminisanog događaja te se konstatuje da se svjedoku radi prepoznavanja predočava foto album evidencionog broja 29/23 od 20.02.2023. godine koji se sastoji od pet crno bijelih fotografija (fotografije pet lica zajedno i pojedinačno – uvećane) označene brojevima 1, 2, 3, 4 i 5 i konstatuje da se svjedok pristupa pregledanju foto albuma evidencionog broja 29/23, odnosno fotografija iz navedenog albuma. Nadalje, iz zapisnika o prepoznavanju proizlazi da je ovlašteno službeno lice svjedoku E. K. predočilo da, ukoliko prepozna lice koje je prethodno opisao potrebno je da prstom pokaže na fotografiju, kaže broj fotografije, olovkom označi broj fotografije, a ispod fotografije napiše ime tog lica ili njegov nadimak ukoliko mu je to lice poznato i napiše ukratko po čemu navodi to lice. Uz to je konstatovano da je svjedok pregledao foto album evidencionog broja 29/23, odnosno fotografije iz navedenog foto albuma, a nakon pregledanja foto albuma evidencionog broja 29/23 odnosno fotografija iz navedenog albuma da je svjedok E. K. izjavio slijedeće: „Na slici broj 4 (četiri) prepoznajem Keserović Izeta zv. „Izo“ a istog prepoznajem po njegovom izgledu lica, načinu na koji se češlja u stranu. Po tom je na zapisnik ovlašteno lice konstatovalo da je foto album evidencionog broja 29/23 od 20.02.2023. godine koji je predočen svjedoku sastavni dio ovog zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija.

Iz foto-albuma broj 29/23 datum izrade 20.02.2023. godine proizilazi da su na drugoj strani albuma navedena imena osoba: G. N., M. S., P. E., Keserović Izet i A. I., a na trećoj strani su fotografije navedenih lica i hemijskom olovkom na fotografiji broj 4. (četiri) zaokružen broj četiri i rukopisom napisano pored iste fotografije: „Na ovoj fotografiji prepoznajem Keserović Izeta a prepoznao sam ga po njegovom izrazu lica i frizuri“ u potpisu svjedoka je napisano E. K.. Na strani 4. albuma označena brojem 1. nalazi se uvećana slika G. N., na strani 5. označena brojem 2. nalazi se uvećana slika M. S., na strani 6. pod brojem 3. nalazi se uvećana slika P. N., na strani 7. pod brojem 4. nalazi se uvećana slika Keserović Izeta na kojoj je zaokružen broj 4. i iznad slike je napisan datum: „22.02.2023. godine, E. K.“, a ispod slike napisano: „Na ovoj fotografiji prepoznao Keserovića Izeta po njegovom izgledu lica i frizuri“ . Na strani 8. pod brojem 5. nalazi se uvećana fotografija A. I..

Iz zapisnika o izlasku na licu mjesta događaja, (u zapisniku navedeno) gdje se nečovječno postupalo sa oštećenim E. K. u naselju Š. Općina V. K. broj 05-04/03-1-125/23/ŠM od 16.02.2023. godine se utvrđuje da su po nalogu za postupanje Kantonalnog tužilaštva Bihać br. T01 0 KTRZ 0034788 19 od 01.02.2023. godine izdatog od tužioca Ornele Cerić Mrenica policijski službenici Sektora kriminalističke policije – Odsjek za opći kriminalitet i ratni zločin MUP, zajedno sa svjedokom E. K. sin S. 2, rođen 11.02.1958. godine u mjestu Š. 1, nastanjen na adresi Š. 1 br. ... Općina V. K. izašli na licu mjesta događaja koji se dogodio neutvrđenog dana u ljeto 1995. godine u mjestu Š. Općina V. K., odnosno zgrade u kojoj je bila smještena Komanda tzv. „NO APZB“ odnosno na kojoj su se nalazile i prostorije MZ (Mjesne zajednice) i Matičnog ureda Š. a u kojima se prema svjedoku od strane pripadnika tzv. „NO APZB“ nečovječno postupalo udarajući ga palicama po nogama, bedrima, ramenima i leđima a od kojih udaraca je trpio snažne tjelesne i duševne boli. U zapisniku je konstatovano da je započeto dana 16.02.2023. godine u 11,00 sati. Prisutni Š. M. istražitelj SKP MUP USK , Š. E. – istražitelj SKP MUP USK, J. M. kriminalističkog tehničara SKP MUP USK i E. K. svjedok. U zapisniku je detaljno opisano lica mjesta događaja zgrada u kojoj se nalazila Komanda tzv. „NO APZB“ u mjestu Š. Općina V. K. i izvršeno je fotografisanje prostorija ispred zgrade, te sačinjena fotodokumentacija sa fotografijama broj 27/23 sa fotografijama od broja 1. do 38. U zapisniku je opisano da je na fotografijama od 1 do 14. prikazan širi lokalitet i vidljiva zgrada koja se nalazila Komanda NO APZB u mjestu Š.. Nadalje je u zapisniku opisano a iz fotografija vidljivo da E. K. na fotografijama 15., 16., 17. i 18. označen brojem 1. pokazuje pravac kretanja kojom je neutvrđenog

dana u ljeto 1995 godine u pratnji pripadnika tzv. APZB preko brda, odnosno livada iz zaseoka Š. 1 pješice doveden u zgradu gdje se nalazila – tzv. APZB lociran u mjestu Š.. Na fotografijama označen brojem 19. i 20. označen brojem 2. vidi se svjedok E. K. kako pokazuje zgradu u kojoj se nalazila Komanda tzv. APZB kao i prostorije u kojoj je on ispitivan. Na fotografijama 24. i 25., označen brojem 3. vidi se svjedok E. K. koji pokazuje ulaz u zgradu sa zadnje strane kroz koji je uveden u prostorije zgrade gdje je pretučen od strane pripadnika tzv. „NO APZB“. Na fotografijama 31. i 32. vidi se da svjedok E. K. zabilježen brojem 4. da pokazuje ulazna vrata stambene jedinice prostorije gdje je fizički tučen od strane tzv. „NO APZB“ i na fotografijama od broja 34. do 38. vidi se E. K. zabilježen brojem 5. koji pokazuje ulaz u prostorije Mjesne zajednice Matičnog ureda Š. u kojima je boravio i gdje je fizički tučen od strane pripadnika tzv. „NO APZB“. O navedenoj kriminalističko tehničkoj radnji sačinjen je i crtež lica mjesta br. 27/23 kojom je pod brojevima od 1 do 5. u kojem je šematski prikazano pokazivanje svjedoka E. K. kao i u fotodokumentaciji zgrade u naselju Š. Općina V. K. u kojoj je doveden i prostorije u kojoj je ispitivan i tučen. Iz podataka ovjerene fotokopije lične karte za Keserović Izeta br. 599/92 izdata 13.02.1992. godine vidljiva je slika Keserović Izeta, ime oca i majke, nacionalna pripadnost i adresa stanovanja.

Iz rešenja Republike S.1 Ministarstva odbrane - Sektora za ljudske resurse – Uprave za kadrove broj 8277-2 od 25.11.2009. godine proizilazi da je optuženi Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. 1 u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine.

Iz uverenja Republike S.1 Ministarstva odbrane - Sektora za ljudske resurse – Uprave za kadrove broj 8277-3 od 25.11.2009. godine proizilazi da je Keserović Izet rođen 01.02.1960. godine za vrijeme vojne službe u JNA primao plate za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine i navedeni su iznosi plata za svaku od tih godina.

Iz rješenja Opštinskog štaba TO Opštine V. K. broj 01/288-1 od 04.06.1986. godine se utvrđuje da je K. (E. 2) R., metalski radnik – saobraćajni smjer raspoređen na radno mjesto rukovaoca MTS počev od 05.06.1986. godine sa LD po postojećem pravilniku.

Nakon provedenih dokaza sud je, kako je to predviđeno odredbom člana 296. stav 2. ZKP F BiH, cijeneći provedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti a u sklopu navoda odbrane, utvrdio činjenično stanje i odlučio kao u izreci presude. Sud je prilikom donošenja presude izvršio uvid i cijenio sve izvedene dokaze ali će u obrazloženju presude dati osvrt samo na dokaze koji su bili od značaja za donošenje presude u ovom predmetu.

Na osnovu iskaza saslušanih svjedoka i pisanih dokaza u spisu, Odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti, proglašenju ratnog stanja i odluke o ukidanju ratnog stanja utvrđeno je da je ratno stanje u R BiH proglašeno dana 20.06.1992. godine a isto je odlukom Predsjedništva BiH ukinuto 22.12.1995. godine. Postojanje oružanog sukoba između Armije RBiH i NO APZB proizilazi i iz proglasa A. F. stanovništvu Zapadne Bosne od 22.09.1993. godine, nakon čega je došlo do formiranja vojske APZB i početka sukoba sa AR BiH. I svjedoci optužbe i svjedoci odbrane su potvrdili da su se krajem mjeseca jula 1995. godine vodile borbe između AR BiH i NO APZB, da se borbena linija konstantno pomjerala a oštećeni E. K. je naveo da je neposredno prije njegovog zarobljavanja vojska Narodne odbrane zauzela njegovo selo Š. 1. Na osnovu iskaza optuženog, iskaza saslušanih svjedoka i pisanih dokaza u spisu utvrđeno je da je optuženi Keserović Izet krajem jula 1995. godine vršio dužnost komandanta 2. bataljona u 1. brigadi NO APZB, što su potvrdili kako svjedoci optužbe, tako i svjedoci odbrane, uključujući i samog

optuženog koji je svjedočio na glavnom pretresu. Ovakvo svojstvo optuženog proizilazi i iz uloženi materijalnih dokaza i to interne dokumentacije tadašnjih vlasti APZB, pa je tako u aktu 2. bataljona 1. brigade od 01.01.1995. godine navedeno da je komandant bataljona Keserović Izet a sam optuženi Keserović Izet se na glavnom pretresu izjasnio da se radi o njegovom potpisu. U istom aktu je navedeno da se od zatvora N. traži angažovanje zatvorenika na uređenju borbenih linija a navedeni akt je potpisan od strane optuženog Keserović Izeta. Znači, na osnovu provedenih dokaza je utvrđeno da je optuženi Keserović Izet za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika vojske V korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine s jedne i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna s druge strane, krajem jula 1995. godine imao svojstvo komandanta 2. bataljona pri 1. brigadi NO APZB.

Na osnovu iskaza svjedoka oštećenog E. K. i K. Š. i pisanih dokaza: Spiska narodne odbrane Zapadna Bosna sabirni centar D. od 30.07.1995. godine iz kojeg proizilazi da je pod brojem 8 na prvoj strani evidentiran E. K. i Spiska lica koja se nalaze u sabirnom centru D. od 25.07.1995. godine iz kojeg slijedi da je pod brojem 176 evidentiran E. K., utvrđeno je da se E. K. u kritičnom periodu krajem jula 1995. godine od 25.07.1995. godine nalazio u sabirnom centru D. koji je bio pod kontrolom Narodne odbrane Zapadna Bosna gdje je kao civil bio zatvoren sve do raspuštanja istog centra. Sud nije prihvatio iskaz optuženog Keserović Izeta u dijelu u kojem navodi da se sabirni centar u kojem su bili zatvoreni civili krajem jula 1995. godine nije nalazio u naselju D. s obzirom da je iskaz optuženog na ove okolnosti u suprotnosti sa iskazima svjedoka oštećenog E. K. i K. Š. i pisanim dokazima u spisu- Spiskova u kojem su evidentirana lica koja su krajem jula 1995. godine bila zatvorena u sabirnom centru D. a sud prihvata iskaze svjedoka E. K. i K. Š. iz kojih proizilazi da je E. K. doista krajem jula 1995. godine kao civil bio zatvoren u sabirnom centru D.. Iskazi svjedoka E. K. i K. Š. su potkrijepljeni podacima iz spiskova koji su vođeni u sabirnom centru D. iz kojih proizilazi da je E. K. u Spisku narodne odbrane Zapadna Bosna sabirni centar D. od 30.07.1995. godine evidentiran pod brojem 8 a u Spisku lica koja se nalaze u sabirnom centru D. od 25.07.1995. godine evidentiran pod brojem 176.

Međutim, provedenim dokazima van razumne sumnje nije dokazano da je optuženi Keserović Izet u svojstvu komandanta 2. bataljona pri 1. Brigadi AP ZB postupao suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine. Naime, provedenim dokazima nisu potvrđeni činjenični navodi optužnice da je optuženi Keserović Izet osoba koja je u kritično vrijeme u mjestu Š. Općina V. K. u prisustvu još jednog NN vojnika ispitivao oštećenog E. K., da mu je naredio da sjedne na stolicu te ga ispitivao što je radio u civilnoj zaštiti, zašto nije prešao u Narodnu odbranu i da li se kod A. 1 nakopao rovova, da bi potom uzeo palicu, naredio oštećenom da skupi noge i počeo ga udarati po preponama, psujući mu pritom sve po spisku, a zatim se obratio i drugom NN licu riječima „a šta ti čekaš“, nakon čega bi ga obojica počela udarati palicom po rukama, nogama, ramenima i leđima a od čega bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove, što bi rezultiralo tjelesnim povredama i narušavanjem njegovog zdravlja te nanošenja velikih fizičkih i psihičkih patnji nakon čega ga je osumnjičeni Keserović Izet sproveo i zatvorio u prostoriju u prizemlju iste zgrade, a ujutro naredio da se E. K. sprovede u zatvor u D.. Dakle, sporan je identitet osobe koja je u inkriminiranom događaju u komandi Š. Općina V. K. ispitivala oštećenog E. K. i fizički ga maltretirala udarajući ga po preponama i psujući sve po spisku te se obratila drugom NN licu riječima: „A šta ti čekaš“ nakon čega su ga obojica udarila palicama po rukama nogama, ramenima i leđima od čega bi oštećeni E. K. trpio snažne tjelesne i duševne bolove. **Sporno je i to da li je oštećeni E. K. u kritičnom događaju zadobio tjelesne povrede zbog kojih bi njegovo zdravlje bilo narušeno i zbog čega bi trpio velike fizičke i psihičke patnje i sporno da li se inkriminirane radnje mogu podvesti pod nečovječno postupanje.** Iskaz svjedoka oštećenog E. K. u dijelu kad navodi da je on priveden u zgradu gdje se nalazila komanda 2. bataljona vojske

AP ZB u Š. Općine V. K. i tučen zbog njegove uloge u civilnoj zaštiti koja je služila neprijateljskoj vojsci, od strane optuženog i između ostalog ispitivan i zašto nije prešao na stranu Narodne odbrane, te da li se kod A. 1 nakopao rovova, nije potvrđen nijednim neposrednim dokazom. Svjedok oštećeni E. K. je izjavio da on optuženog Keserović Izeta poznaje od prije rata na dvije godine jer je isti prije rata godinama radio u V. K. i vodio rezervni sastav vojnih obveznika a oštećeni je kao rezervista išao na vježbe na kojim je optuženi komandovao pripadnicima rezervnog sastava. Za Keserović Izeta je naveo da je prije rata nosio uniformu, da je imao činove i njima koji su bili u rezervnom sastavu, za dva puta u rezervi komandovao i bio glavni za taj rezervni sastav te da su išli po brdima od naselja B. 1 do granice prema H. 2 nekad 8 dana, nekad više i izvodili vježbe. Uz to iz Zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija sačinjen u MUP USK Bihać - Sektor krimanilističke policije br. 05-04/3-1-146/23 od 22.02.2023. godine slijedi da je dana 22.02.2023. godine u službenim prostorijama Policijske stanice V. K. u krivičnom predmetu br. T01 0 KTRZ 0034788 u kojem je pokrenuta istraga protiv Keserović Izeta zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Preuzetog KZ S FRJ u vezi sa članom 22. istog zakona poduzeta radnja prepoznavanja u smislu člana 99 stav 4. ZKP F BiH i da su prisutni bili svjedok E. K. izjavio da je Izeta vrlo dobro lično poznao a da to poznanstvo potječe od toga da se on kod istog vodio u rezervnom sastavu JNA a zatim da zna da je Izet radio u Opštini V. K. na poslovima TO (teritorijalne odbrane) za rezervne sastave i da je Izet fizički bio viši i člankast, boja kose mu je bila na plavo, kosu je gonio na stranu te je u zapisniku konstatovano da je E. K. pregledao foto album evidencionog broja 29/23, odnosno fotografije iz navedenog foto albuma, a nakon pregledanja foto albuma evidencionog broja 29/23 odnosno fotografija iz navedenog albuma izjavio slijedeće: „Na slici broj 4 (četiri) prepoznajem Keserović Izeta zv. „Izo“ a istog prepoznajem po njegovom izgledu lica, načinu na koji se češlja u stranu“. Po tom je na zapisnik ovlašteno lice konstatovalo da je foto album evidencionog broja 29/23 od 20.02.2023. godine koji je predan svjedoku sastavni dio ovog zapisnika o prepoznavanju lica na osnovu fotografija. Navedeni iskaz svjedoka oštećenog E. K. i izjava u kojoj je prilikom prepoznavanja na osnovu fotografija naveo da od ranije poznaje optuženog Keserović Izeta opisujući Izetove ranije karakteristike i navodeći da je isti prije rata duže vrijeme radio u Štabu TO V. K. i rukovodio rezervnim sastavom vojnih obveznika, je u suprotnosti sa iskazom svjedoka K. R. i pisanim dokazima i to podacima iz: rešenja Ministarstva odbrane broj 8277-2 od 25.11.2009. godine R. S.1 kojim se potvrđuje da je Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima i ostvario penzijski staž u P. 1 u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine te uverenja Ministarstva odbrane R S.1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate Keserović Izeta za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine. Iz iskaza svjedoka K. R. proizilazi da je on prije rata radio u Štabu teritorijalne odbrane Općine V. K. i bio raspoređen u organizacionoj jedinici organa uprave 1 te da je sjedište istog organa bilo u zgradi Općine V. K. i da je prilikom obavljanja svojih poslova dolazio na konsultacije i u Okružni štab B. koji se nalazio u zgradi B. 3. Platu mu je isplaćivala Općina V. K. i njegovi personalni podaci su se vodili u matičnoj knjizi Općine V. K.. Dok je radio u štabu teritorijalne odbrane išao je i na teren u početku u svojstvu rukovodila tehničkim sredstvima a kasnije je napredovao i bio načelnik tehničke službe i komandant službe a kasnije i pomoćnik komandanta za logistiku. Navodi da je u vrijeme kad su izvođene vježbe rezervnog sastava izlazili na teren i bio aktivno uključen u te vježbe kao logistika a operativci štaba teritorijalne odbrane koji su se nalazili u sastavu štaba teritorijalne odbrane Općine V. K. su bili nadređeni prilikom izvođenja vježbi i bili su uposlenici Općinskog štaba teritorijalne odbrane i imali su završenu školu opšte narodne odbrane. Navodi da je M. N. prije rata vodio štab narodne odbrane i potpisivao rješenja i da je tada u štabu teritorijalne odbrane radio i M. N. 1 na radnom mjestu operativca koji je na terenu vodio vježbe a da su bili još zaposleni i V. Ž. i drugi operativci a K. H. 1 da je bio sekretar Sekretarijata za narodnu odbranu Općine V.

K.. Za optuženog Keserović Izeta je naveo da je u prijeratnom periodu isti bio angažovan u JNA što znači da iz iskaza ovog svjedoka ne proizilazi da je optuženi Keserović Izet bio angažovan u štabu teritorijalne odbrane u V. K. kao što to tvrdi oštećeni E. K.. Da je svjedok K. R. doista u prijeratnom periodu bio zaposlen u Opštinskom štabu teritorijalne odbrane V. K. proizilazi iz rješenja Opštinskog štaba V. K. broj 01/0278-1 od 04.06.1986. godine iz kojeg se utvrđuje da je K. (E. 2) R. metalski radnik – saobraćajni smjer raspoređen na radno mjesto rukovaoca MTS-a počev od 05.06.1986. godine pa na dalje. Iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka i iskaz svjedoka K. R. iz kojih proizilazi da optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu nije bio angažovan odnosno zaposlen u štabu teritorijalne odbrane Općine V. K. potkrijepljeni su podacima iz rešenja Ministarstva odbrane R S.1 broj 8277-2 od 25.11.2009. godine kojim se potvrđuje da je Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. 1 u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine i potkrijepljen podacima iz uverenja Ministarstva odbrane R S.1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate Keserović Izeta za vrijeme vojne službe u JNA za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine. Znači, iz iskaza svjedoka K. R. se utvrđuje da optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu nije bio zaposlen u štabu teritorijalne odbrane V. K. a iz rešenja Ministarstva odbrane R. S.1 od 25.11.2009. godine se utvrđuje da je optuženi Keserović Izet u toku profesionalne službe službovao u garnizonima JNA i ostvario penzijski staž u P. 1 u periodu od 12.07.1979. do 14.09.1991. godine i u B. službovao u periodu od 15.09.1991. do 10.05.1992. godine te iz uvjerenja Ministarstva odbrane R. S.1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine se utvrđuje da je Keserović Izet za vrijeme vojne službe u JNA primao plate za period od 12.07.1979. do 10.05.1992. godine što ukazuje da istinit iskaz optuženog da optuženi Keserović Izet nije bio zaposlen u Štabu teritorijalne odbrane u V. K. u prijeratnom periodu što ukazuje da je neutemeljena izjava svjedoka oštećenog E. K. data na glavnom pretresu i izjava koju je dao prilikom prepoznavanja na osnovu fotodokumentacije u kojim je naveo da je optuženi Keserović Izet u prijeratnom periodu bio zaposlen u štabu teritorijalne odbrane u V. K. i da je komandovao na vježbama rezervnom sastavu vojnih obveznika među kojim se nalazio i E. K. pa je zbog toga dvojben i iskaz svjedoka E. K. kad navodi da je on optuženog Keserović Izeta prepoznao po tome što je on komandovao jedinicama rezervnog sastava u V. K. u prijeratnom periodu te zbog toga sud nije prihvatio iskaz svjedoka oštećenog E. K. na navedene okolnosti jer je dvojbeno kako je E. K. mogao prepoznati optuženog Keserović Izeta kad isti u prijeratnom periodu nije bio zaposlen u Štabu teritorijalne odbrane u V. K. i nije rukovodio rezervnim sastavom vojnih obveznika na vježbama koje su izvođene u V. K. budući da se optuženi u to vrijeme nalazio u službu u JNA u P. 1 što je optuženi potkrijepio pisanim dokazima – podacima iz rešenja Ministarstva odbrane R S.1 broj 8277-2 od 25.11.2009. godine i uverenja Ministarstva odbrane R S.1 sektor za ljudske resurse broj 8277-3 od 25.11.2009. godine o visini plate. Pored navedenog, iz iskaza svjedoka oštećenog E. K. ne proizilazi da je on nekim drugim povodom poznavao optuženog Keserović Izeta, da se s njim družio, susretao, s njim radio u nekom privrednom društvu ili na drugi način sa optuženim Keserović Izetom kontaktirao pa se zbog toga iz svih navedenih razloga identitet osobe koja je prema izjavi oštećenog, u inkriminiranom događaju fizički maltretirala oštećenog E. K. i nanosila mu tjelesne povrede, pojavljuje kao odlučna činjenica i bez utvrđenja ove odlučne činjenice ni konkretna krivično pravna stvar se ne može riješiti na pravilan i zakonit način. U vrijeme kad se oštećeni E. K. prema njegovom iskazu nalazio u komandi Drugog bataljona prve brigade APZB osim njega i osobe koja ga je ispitivala i tukla nalazila se još jedna osoba za koju on navodi da pretpostavlja da je to bio K. 1 kojeg prepoznaje po fotografijama i nije bilo drugih osoba a ista osoba u toku postupka nije identifikovana i saslušana kako bi se provjerilo da li su navodi oštećenog E. K. na okolnosti da je ispitivan i tučen u kritično vrijeme tačni. Na prijedlog tužilaštva pored saslušanja oštećenog E. K. saslušani su svjedoci E. J. supruga oštećenog i svjedok K. Š. na

čijim iskazima kantonalna tužiteljica gradi tezu da su oni vidjeli da je E. K. imao vidne povrede koje mu je nanio optuženi Keserović Izet u kritičnom događaju.

Kada su u pitanju tjelesne povrede za koje oštećeni E. K. navodi da ih je zadobio u inkriminiranom događaju iz iskaza oštećenog E. K. na kojem tužilac faktički temelji optužnicu proizilazi da je on tokom rata bio angažovan u civilnoj zaštiti, da je njegovo selo bilo pod kontrolom snaga V Korpusa Armije R BiH, da su pred kraj druge autonomije krajem jula 1995. godine snage vojske NO AP ZB zauzelo njegovo selo, da je on od strane Š. Z. i još jednog vojnika AP ZB priveden na ispitivanje u zgradu mjesne zajednice Š. gdje se nalaze i stanovi nastavnika zaposlenih u Osnovnoj školi, da su ga ispitivala dva oficira, da je on poznao optuženog Keserović Izeta, da je nakon ispitivanja Izet uzeo palicu, rekao mu da skupi noge a potom ga palicom udario po preponama rekavši pritom drugom oficiru „a šta ti čekaš“, da ga je taj oficir palicom udario po leđima i ramenima, da je on pokušao rukama zaštititi noge i prepone, da je tad zadobio udarac od Izeta u prst ruke koji je slomljen i koji je jedva ustabilio, da mu je ruka bila sva natečena, da od zadobivenih udaraca i povreda nije mogao hodati, da je drugi dan sproveden u hale u naselju D. gdje je zatvoren proveo 12 do 15 dana. Međutim, pored iskaza oštećenog E. K., Kantonalno tužilaštvo nije ponudilo niti je na glavnom pretresu izvelo niti jedan neposredni dokaz (iskaz svjedoka očevidca) ili posredni objektivni dokaz koji bi van razumne sumnje ukazivao na to da je oštećeni teško fizički i psihički zlostavljan od strane osumnjičenog Keserović Izeta i NN saizvršioca, da je teško pretučen palicama, te da se radnje osumnjičenog i NN saizvršioca mogu podvesti pod definiciju pojma „nečovječno postupanje“. Tu se prije svega misli na iskaze svjedoka koji imaju neposredna saznanja vezana za fizičko zlostavljanje E. K. u zgradi mjesne zajednice Š., povredama koje je oštećeni tom prilikom zadobio, njegovom fizičkom izgledu i zdravstvenom stanju nakon što je sproveden u hale D., posljedicama koje je trpio a i dalje trpi od tog zlostavljanja, što bi se podkrepilo medicinskom dokumentacijom i nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke. Nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke nije provjerena niti vjerodostojnost iskaza oštećenog E. K. u dijelu u kojem navodi da mu je od udaraca slomljen prst, da je odmah ostao visiti. Kantonalno tužilaštvo je izvelo dokaz saslušanjem svjedoka E. J. supruge oštećenog E. K. na kojem iskazu gradi tezu da je E. J. potvrdila iskaz oštećenog na okolnosti da je on u kritičnom događaju zadobio tjelesne povrede navedene u optužnici.

Svjedok E. J., supruga oštećenog E. K. je u svom iskazu navela da je sa oštećenim E. K. zasnovala bračnu zajednicu krajem septembra 1995. godine i da je tada primijetila da je E. K. od zadobivenih povreda bio modar po leđima, ramenima, koljenima i po rukama, zglobovima i nadlakticama. Navodi da joj je E. K. rekao da ga je Š. Z. odveo do Š. i predao ga Izetu Keseroviću. Iskazuje da joj je E. K. rekao da mu je naredeno da sjedne na stolicu i skupi noge, ruke stavi na stolicu i da ga je tada palicom udario Izet Keserović po nogama, po koljenima i da je sa Izetom u kancelariji bila još jedna osoba kojoj je Izet rekao: „Šta ti čekaš“ i da ga je taj čovjek udario palicom po ramenima i leđima. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka izjavila je da joj je i K. Š. govorio da je E. K. vidio u sabirnom centru u D. kako leži, da je bolestan, crn i satran. Sud nije mogao prihvatiti iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. u kojim navode da je Š. Z. sa još jednim vojnikom AP ZB oštećenog E. K. doveo u komandu vojske AP ZB u Š. i da je optuženi Keserović Izet prilikom ispitivanja oštećenog E. K. u komandi AP ZB u Š. fizički maltretirao E. K. i nanio mu vidne tjelesne povrede koje povrede je vidio K. Š. s obzirom da su njihovi iskazi na ove okolnosti u suprotnosti sa iskazom optuženog Keserović Izeta i iskazima svjedoka Š. Z. i K. Š.. Optuženi Keserović Izet u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka je naveo da on E. K. nikada u životu nije vidio i da su netačni navodi istog da ga je on u komandi vojske AP ZB u Š. fizički maltretirao i nanio mu tjelesne povrede i narušio njegovo zdravlje te da su netačni navodi E. K. kad tvrdi da je optuženi prije rata radio u štabu teritorijalne odbrane u V. K.

i da je komandovao rezervnim sastavom na vježbama koje su izvođene na području Općine V. K.. Suprotno iskazima svjedoka oštećenog E. K. i E. J. svjedok K. Š., čiji iskaz sud prihvata objektivnim jer isti nema razloga da neistinito svjedoči, je u svom iskazu naveo da je on bio zatvoren u sabirnom centru D. vlasništvo A. 4 pod kontrolom AP ZB i da je u tom sabirnom centru vidio E. K. koji je također bio zatvoren. Svjedok K. Š. je naveo da je on u sabirnom centru D. kratko razgovarao sa E. K. na način da ga je E. K. pitao: „Jesi li ti to K. Š.“, a on je rekao „Jesam“ i to je bilo sve. Na pitanje branioca optuženog advokata Pozderac Zlatka kako je izgledao E. K. kada ga je vidio u sabirnom centru D. svjedok K. Š. je odgovorio da ne zna kako je E. K. izgledao jer ga nije razgledao. Znači, da svjedok K. Š. nema saznanja o tome da li je E. K. prije dovođenja u sabirni centar D. bio pretučen i ko bi ga pretukao te ne potvrđuje iskaze oštećenog E. K. i E. J. koji su izjavili da je K. Š. vidio da je E. K. sav crn i satran jer iz iskaza ovog svjedoka ne proizilazi da je njemu E. K. u sabirnom centru D. uopće govorio da je pretučen i ne proizilazi da mu je E. K. pokazivao bilo kakve povrede na svom tijelu pa slijedi da svjedok K. Š. nije vidio nikakve povrede na tijelu E. K. i da ga nije razgledao. Da je E. K. imao povrede na vidnim dijelovima tijela, licu i na rukama budući da je E. K. izjavio da je imao povrede po cijelom tijelu i da mu je optuženi nanio povredu na prstu ruke koji je jedva ustabilio te da mu je ruka bila natečena, bilo bi za očekivati da svjedok K. Š. vidi povredu na prstu ruke oštećenog, međutim svjedok K. Š. nije izjavio da je E. K. imao bilo kakve povrede a oštećeni E. K. i E. J. su u svojim iskazima suprotno naveli da je K. Š. vidio povrede na tijelu E. K. dok su se on i E. K. nalazili u sabirnom centru D. pa sud nije mogao prihvatiti iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. na navedene okolnosti jer su u suprotnosti sa iskazom svjedoka K. Š.. Uz to svjedoci oštećeni E. K. i E. J. su izjavili da je Š. Z. zajedno sa još jednim pripadnikom AP ZB, E. K. sproveo iz naselja Š. 1 u komandu 2. bataljona AP ZB u Š. i predao ga optuženom Keserović Izetu. Suprotno ovakvim iskazima svjedoka E. K. i E. J., svjedok Š. Z. je izjavio da je u julu mjesecu 1995. godine kao vojnik AP ZB bio raspoređen na P. B. i kad su uzeti Š. 1 otišli su u D. L. u selo A. 3 pitao je svog komandira čete M. K. 1 da se ode istuširati i da se vrati ponovo kasnije u toku noći te da je E. K. vidio po povratku iz sela A. 3 u blizini svoje kuće sa dvojicom naoružanih vojnika AP ZB koji ga vode, ušao je u svoju kuću a oni vojnici su odveli E. K. koji je bio u civilnoj uniformi iz Š. 1 prema Š. ali ne zna u kojem pravcu dalje. Naveo je da ne poznaje optuženog Izeta Keserovića i da ga prvi put vidi. Svjedok Š. Z. je na glavnom pretresu više puta ponovio da on nije priveo E. K. u komandu Drugog bataljona vojske AP ZB u Š. što znači da su iskazi svjedoka oštećenog E. K. i E. J. kad isti u svojim iskazima tvrde da je Š. Z., E. K. priveo u komandu vojske AP ZB u Š. i predao optuženom Keserović Izetu u suprotnosti sa iskazom svjedoka Š. Z. a uz to iskazi svjedoka oštećenog E. K. i E. J. nemaju uporišta ni u drugim provedenim dokazima. Saslušanje svjedoka Š. Z. i K. Š. predložilo je Kantonalno tužilaštvo a svjedok Š. Z. svojim iskazom nije potvrdio činjenične navode optužnice i iskaz svjedoka oštećenog E. K. na okolnosti da je Š. Z. oštećenog sproveo iz naselja Š. 1 i predao u komandi drugog bataljona Keserović Izetu a isto tako svjedok K. Š. nije potvrdio iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. na okolnosti kad navode da je K. Š. u zatvoru D. vidio da je E. K. pretučen i da je „sav crn i satran“ što znači da su i svjedoci Kantonalnog tužilaštva narušili tezu optužbe u pogledu inkriminiranog događaja. Svjedoci oštećeni E. K. i E. J. su izjavili da se komanda drugog bataljona prve brigade NO APZB u inkriminiranom vremenu nalazila u Š. a saslušani svjedoci P. R. koji je bio komandant za logistiku u drugom bataljonu i L. H. koji je bio angažovan u sanitetu drugog bataljona su izjavili da se komanda Drugog bataljona 1. Brigade krajem jula 1995.godine nalazila u naselju Z. 1 a kasnije nalazila u jednoj kući kod Doma u M. K. što ukazuje da su iskazi svjedoka oštećenog E. K. i E. J. u suprotnosti sa iskazima svjedoka P. R. i L. H. na navedene okolnosti. Po ocjeni suda svjedoci P. R. i L. H. su kao pripadnici drugog bataljona navedene brigade morali znati gdje se nalazila komanda navedenog bataljona pa sud njihove iskaze cijeni istinitim.

Nadalje svjedok E. J. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu navela da je nakon što je stupila u bračnu zajednicu sa oštećenim E. K. u septembru mjesecu 1995. godine tada primijetila da je E. K. od zadobivenih povreda bio modar po leđima, ramenima, koljenima i po rukama, zglobovima i nadlakticama i da je E. K., Š. Z. odveo do Š. i predao ga Izetu Keseroviću a ovo joj je poznato jer joj je to njen suprug E. K. rekao. Iskazuje da joj je E. K. rekao da mu je naređeno da sjedne na stolicu i skupi noge, ruke stavi na stolicu i da ga je tada palicom udario Izet Keserović po nogama, po koljenima i da je sa Izetom u kancelariji bila još jedna osoba kojoj je Izet rekao: „Šta ti čekaš“ i da ga je taj čovjek udario palicom po ramenima i leđima. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka E. J. na okolnosti da je Š. Z., E. K. doveo u komandu u Š. i predao Keserović Izetu s obzirom da je njen iskaz u ovom dijelu u suprotnosti sa iskazom Š. Z. a tužilaštvo nije ponudilo neki drugi dokaz kojim bi oborilo iskaz svjedoka Š. Z..

Nadalje, svjedok L. H., koji je u svojstvu medicinskog tehničara bio angažovan u sanitetu u komandi drugog bataljona vojske Autonomne pokrajine Zapadna Bosna i bio podređen optuženom Keserović Izetu je na glavnom pretresu izjavio da mu je bio pretpostavljeni starješina i da je u slučaju zarobljavanja ili privođenja nekih osoba Keserović Izet govorio da je sanitet dužan primiti svakog ranjenika bez obzira da li je pripadnik 5. Korpusa, odvesti ga brigadnom sanitetu ili ga odmah odvesti u Dom zdravlja V. K. a nakon ukazivanja medicinske pomoći odvesti ga obavještajcu i da je imao primjer da je pripadnika 5. Korpusa po nalogu optuženog odveo i predao ga u Dom zdravlja i rekao da on odgovara za ranjenika. Naveo je da nije čuo da je bilo slučajeva da je optuženi Keserović Izet nekoj od privedenih ili zarobljenih osoba naudio nego da se ponašao profesionalno i da je bilo slučajeva da kad neka osoba koja je privedena ima zdravstvenih problema da je optuženi naredio da tu osobu u ambulantnim kolima odveze u hitnu službu Doma zdravlja V. K. i da je on to učinio te da je nakon toga po naredbi optuženog išao i kući od bolesne osobe i davao joj injekcije. Pored navedenog iz podataka kaznene evidencije PS V. K. broj 05-04/10-1-1-03-2-79/21 od 18.02.2021.godine za optuženog Keserović Izeta se utvrđuje da isti do sada nije osuđivan.

Iz iskaza svjedoka E. J. proizilazi da je ona bračnu zajednicu sa oštećenim E. K. zasnovala krajem septembra 1995. godine a prema iskazu oštećenog E. K. kritični događaj se desio krajem jula 1995. godine što ukazuje da je njihov brak sklopljen dva mjeseca nakon kritičnog događaja pa je po ocjeni ovog suda nelogično da svjedok E. J. na tijelu oštećenog E. K. uoči da je isti „crn i satran“ jer nije za očekivati da krvni podljevi ostanu i budu vidljivi i nakon 2 mjeseca od kritičnog događaja pa sud ovakav iskaz svjedoka E. J. nije mogao prihvatiti. Cijeneći iskaz svjedoka E. J. ovaj sud je utvrdio da je svjedok E. J. svjedočila isključivo o onome što joj je njen suprug E. K. govorio vezano za kritični događaj tako da je njen iskaz izveden iz iskaza oštećenog E. K. koji je njen suprug i ista je u svom iskazu faktički u toku postupka prepričala šta joj je E. K. rekao a ona nema nikakvih neposrednih saznanja o kritičnom događaju a uz to njen iskaz u dijelu u kojem je navela da je Š. Z. sproveo optuženog u komandu Drugog bataljona u Š. je oboren iskazom svjedoka Š. Z. a drugi dio iskaza u kojem je navela da je K. Š. u sabirnom centru D. vidio da E. K. ima vidne tjelesne povrede i da je sav satran, oboren je iskazom svjedoka K. Š.. Uz to iz zapisnika sa iskazom svjedoka E. J. dat u prethodnom postupku, koji joj je od strane branioca optuženog predočen na glavnom pretresu, proizilazi da je ista u prethodnom postupku izjavila da je njen suprug E. K. bio zatvoren u zatvoru u N. a na glavnom pretresu je izjavila da je on bio zatvoren u sabirnom centru D. što je očigledna razlika u njenim iskazima na iste okolnosti. Cijeneći navedene okolnosti sud nije mogao prihvatiti iskaze svjedoka oštećenog E. K. i E. J. kad navode da je optuženi fizički maltretirao oštećenog E. K. i nanio mu tjelesne povrede budući da su njihovi iskazi na iste okolnosti u suprotnosti sa iskazima svjedoka Š. Z. i K. Š. u pogledu odlučnih činjenica.

Pored navedenog oštećeni E. K. ne posjeduje nikakvu medicinsku dokumentaciju iz koje bi proizlazilo da je on zadobio tjelesne povrede u kritičnom događaju pa po ocjeni ovog suda provedenim dokazima od strane Kantonalnog tužilaštva nije van razumne sumnje dokazano ni da je oštećeni zadobio tjelesne povrede zbog kojih bi trpio snažene tjelesne i duševne bolove a što bi rezultiralo narušavanjem njegovog zdravlja a koje bi se po njihovoj težini mogle podvesti pod definiciju nečovječnog postupanja. Oštećeni E. K. i svjedok E. J. su izjavili da oštećeni zbog zadobivenih povreda ne može obavljati fizičke radove izuzev što može raditi kratko vrijeme sat ili dva u toku dana pa da je zbog toga pretrpio štetu jer nije mogao zasnovati radni odnos i privređivati nakon kritičnog događaja. Suprotno njihovim iskazima svjedok Š. R. 1 je u svom iskazu datom na glavnom pretresu naveo da je E. K. njegov komšija i da je sa istim u dobrim odnosima, da je on mutavelija u džematu Š. 1 – V. K. i da vodi operativu za taj džemat te da je E. K. duže vrijeme angažovan da uz novčanu naknadu kosi travu u mezarlucima koji su u dvije parcele, od kojih je jedna 5 – 6 dunuma a druga oko 3 dunuma što znači ukupne površine oko 10 dunuma zemlje a pripadaju džematu Š. 1, V. K. i da te radove svjedok Š. R. 1 kao mutavelija kontroliše i odobrava isplatu naknade za košenje. Iskazuje da je u toku 2014. i 2015. godine vršeno renoviranje džematske kuće i da je E. K. radio na izvođenju građevinskih radova na toj džematskoj kući u Š. 1, Općina V. K.. Znači iz iskaza svjedoka Š. R. 1 proizlazi da je E. K. već duže vrijeme angažovan da kosi travu za džemat Š. 1 i da godišnje pokosi oko 60 dunuma livade. Uz to slijedi da je E. K. nakon kritičnog događaja u toku 2014. i 2015. godine izvodio građevinske radove i renovirao džematsku kuću u naselju Š. 1 što dovodi u pitanje istinitost njegovog iskaza kad navodi da je on nesposoban za rad zbog toga što je pretučen u inkriminiranom događaju.

Konačno, ovaj sud zaključuje da dokazi sadržani u spisu predmeta ostavljaju sumnju u pogledu identiteta osobe koja je u inkriminiranom događaju fizički maltretirala oštećenog E. K. i ostavljaju sumnju u pogledu tjelesnih povreda za koje oštećeni E. K. navodi da ih je zadobio u inkriminiranom događaju jer Kantonalno tužilaštvo nije ponudilo niti na glavnom pretresu izvelo dokaze iz kojih bi van razumne sumnje proizlazilo da je oštećeni doista zadobio tjelesne povrede od kojih bi trpio snažne tjelesne i duševne bolove koji bi rezultirali teškim narušavanjem njegovog zdravlja i nanošenja velikih fizičkih i psihičkih patnji a mogli se podvesti pod definiciju nečovječnog postupanja. Bez pravilnog utvrđenja ovih odlučnih činjenica ni konkretna krivično pravna stvar se ne može riješiti na pravilan i zakonit način. Nijedan od saslušanih svjedoka nije potvrdio iskaz oštećenog E. K. u pogledu inkriminiranog događaja da je optuženi Keserović Izet fizički maltretirao oštećenog E. K. izuzev svjedoka E. J. koja je prepričala ono šta joj je njen suprug E. K. govorio a njihovi iskazi nisu potkrijepljeni drugim dokazima tako da se optužba zasniva faktički samo na iskazu E. K. koji u pogledu odlučnih činjenica nije potkrijepljen nijednim drugim dokazom a niti E. K. ima bilo kakve dokaze da je zadobio tjelesne povrede u inkriminiranom događaju. Svjedoci oštećeni E. K. i E. J. su bračni partneri pa sud cijeni da njihovi iskazi mogu biti upravljeni na to da oštećeni E. K. uspije u ovom krivično pravnom sporu.

Sud cijeni da je na ovu procesnu situaciju potrebno primijeniti pravilo *in dubio pro reo* u kojoj je propisano da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom ne utvrdi njegova krivnja. Kod dosljedne primjene predmetnog pravila sud će u slučaju sumnje u postojanje neke pravno relevantne, odnosno odlučne činjenice, presudom stvar riješiti na način koji je povoljniji za optuženog što znači da se navedene okolnosti moraju odraziti u korist optuženog. Zbog toga je činjenice koje su *in peius* za optuženog nužno dokazati da postoje, dok se one koje su *in favorem* dokazanim uzimaju i onda ako je njihovo postojanje vjerovatno. U konkretnom slučaju je ostala sumnja u pogledu identiteta osobe koja je kritične prilike poduzela radnje iz optužnice i ostala sumnja u pogledu tjelesnih povreda za koje je oštećeni naveo da ih je zadobio u inkriminiranom događaju. Ovo jesu odlučne činjenice, pa je optuženi Keserović Izet

zbog sumnje u njihovo postojanje, primjenom odredbe člana 299. tačka c) ZKP F BiH oslobođen od optužbe.

Nadalje, ovaj sud također nalazi da u radnjama koje su optuženom predmetnim optužnim aktom stavljene na teret nisu sadržani niti obilježja nekog drugog kaznenog djela.

Kako je u dokaznom postupku oštećeni E. K. postavio imovinsko pravni zahtjev za naknadu štete sud je kod stanja stvari kao što je to obrazloženo temeljem člana 212. stav 4. ZKP F BiH oštećenog E. K. sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Temeljem člana 203. stav 1. ZKP F BiH sud je u izreci presude odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar
Dulić Azra

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Alibabić Osman

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu F BiH u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema iste a putem ovog suda.